

מהעיתונות:

"עשרים ושמונה אלף נקודות להסתייגות הוגשו בעניין החוק לביטול עילת הסבירות"

לא מבין..... רק עשרים ושמונה אלף נקודות??
הרי זה כלום לעומת הנקודות בצירור שלי, לא?

נו, מה הפלא שהחוק עבר?

גיליון מס. 006 - תאריך: יום רביעי 26/7/2023

עורך: דוד אלמן - khbbm1@gmail.com

נוסטלגיה? זה לא מה שהיה פעם

לפניכם נבחרת החלומות של כדורגל כפר הנשיא
תמיד חלמו לנצח. העובדות? את זה נשאיר לפעם אחרת

כאן נבחרת החלומות של ראגבי כפר הנשיא
כן, חלומות תמיד היו ותמיד יהיו. העיקר הבירה בפאב!!

נוסטלגיה? זה לא משהיה פעם

כיתת "היובל" (לפחות חלקם) לפני היותם "כיתה" כנראה
יעל נמנוב ז"ל ושרי שובל משגיחות שלא יעשו שטויות

נראה לי שזו קבוצת "אייל" - לפחות לפי הפרצוף שעומרי עושה
ואם טעיתי כאן.... אמכם הסליחה ואביכם גם

קוראינו כותבים

מהעט והזכרון מאת: גלאור וויסבורט

עברו 33 שנים מאז יצאתי מהקיבוץ.
אני גל, הנכד של נטע ומיק אלמן.

אני זוכר את החיים בקיבוץ וליבי תמיד מתמלא בשמחה.
האמת היא שביליתי הרבה זמן עם עצמי בקיבוץ, בטבע או באיזשהו הרפתקה מדעית לרוב.

עבדתי בחשמליה ואולי שם פגשתי את אלן..
אני נזכר איך הייתי הולך לבית של אלן וויטהאם לשבת יחד על הספה לשמוע תקליטים שהוא היה מגן לנו דרך הרמקולים הכי טובים שאי פעם שמעתי בחיי! ממש נהנינו מזה ששנינו הערכנו את האיכות הזו כל כך. אני בן 13 והוא אולי בשנות הארבעים.

כפר הנשיא תמיד יהיה לי בית עם זכרונות בשפע.
ונכון שזה לא היה מושלם, ושלהפריד ילדים מהורים זה בדיאבד לא מצב אידיאלי, אבל סבא סבתא והורינו עשו מה שהם ידעו, ועל כך אני מודה.
החיים מאתגרים, וזה בסדר.

הם עשו את המיטב שהם ידעו, ועכשיו תורינו.
עכשיו הלפיד בידינו.

ואני זוכר את ההרגשה כל כך טוב..

ללכת יחד על האדמה בקיבוץ ולהרגיש בבית.
כבן אדם שגדל (עד גיל 18) עם הידיעה הזו:

This feeling, that no one owns the land, but we all share it,
is Epic !

Especially in these days.

שאף אחד לא בעלים של האדמה, אלא שהיא של כולנו, (וזה הרגשה שלא קל לתאר בעולם בו חיים בהפרדה ולכל אחד שטח פרטי...)

ושבעצם ההוואי של קהילה, או שבט, זה משהו זר לרוב העולם המערבי)
אני יכול לומר שאני ממשיכתי! לגדול בקיבוץ.

וזה לא משנה מה אמרו בחדשות או איך אנשים חיו מחוץ לקיבוץ... בשביל הילד שגדל כאן - זו היתה המציאות כולה.

(המשך בעמוד הבא.....)

מהעט והזכרון מאת: גלאור וויסבורט

(המשך מעמוד קודם)

איכשהו בדור שלנו דברים השתנו. המטרה הברורה של להקים קיבוץ הושגה...
ובדורות הבאים הרגשתי שהיה חסר הדבק הזה שחיבר את המייסדים - המטרה
שלשמה אנו חיים יחד.

עם הנסיון הזה, שקיים בי כידע חווייתי, אני מרגיש היום קריאה חזקה ליצור דבר
דומה לזה מחדש ובאותו קנה מידה.

עם חזון ומטרה ברורה.

ליצור כפר ריפוי עולמי, קיבוץ האור.

בתוך המציאות בעולמינו המשתנה, עם כל מה שלמדנו ונלמד לאורך הדרך לייצר
גולם שבו מציאות חדשה נוצרת והיא עובדה קיימת, לילדינו שיגדלו בה וירפאו
בה. לקבץ שבט שיודע את כוחו דרך חיים של כבוד ואהבה לחיבור פנימה,
לקהילה, לאדמה, לזכרון שבמים, והאלכימיה שבאש, שרק מחכה שנשב סביבה
יחדיו, וניתן לזכרון תאינו, להתפעל מלהבות ליבינו.

מקום שנוכל אז לחלוק עם העולם כמרכז לריפוי, בימים אלו של שינוי עמוק.

ואין לי שמן של מוסך איך עושים דבר כזה (בסגנון דוד דודי היקר, -)

אבל, אני יודע בבירור שהחיים וכדור הארץ שופעים

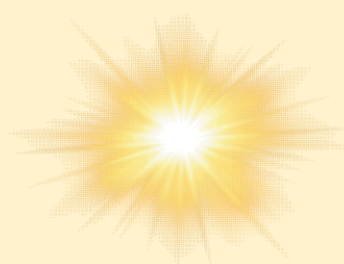
וכשהמטרה ברורה כשמש

ואנו מתחברים יחדיו

מתגלה הדרך

כמו קיבוץ

האור

אני בארץ לשלשה שבועות ואם המלים האלו על קצה המזלג הזיזו משהו, אשמח

לדבר יותר לעומק עם מי שמרגיש/ה בזה טוב, (-)

אני עושה סרט כדי לתקשר את החזון בבהירות

כל עזרה תתקבל בברכה

באהבה ותודה

גלאור galor1@me.com

בינינו לבין עצמנו

גילוי נאות: - אני אוהב לכתוב. - כן בהחלט!
אלא שבכתיבה יש משהו מאד לא נחמד ועל כך כתבתי כבר ב 1974

צורות משונות של דיו

"כדסקה חורקנית צורמות המילים. אותיות לזרה היו לי:
אונסים ומעוותים את מחשבות ליבי, מערכות לשוני כי בגדו בי.
גם אם אוכה פזר נפשי הכיצד? ושפה לי אין!
מרחבים נפוחים אותנו קבעו, נותקנו משפת העין.
מילה למילה ואות לאות, גמגום גס וארור!
פרחים נפלאים הורדתי לדף, שכעת נראה כשדה בור!
היכול אדם לצקת נפשו בצורות משונות של דיו?
רוחו של אדם הן פורחת אל-על ונותר האדם לבדו!"

פעמים רבות מדי, אני מרגיש שהכתיבה שלי היא כסת"ח
או ביפנית גלילית: "כיסוי תחת" - כן, ממש ככה!!
על כן, לכל אלה שאמרו לי שאינם מעוניינים להחשף, זה בדיוק מה שאני עושה
במאמרי ה"שטויות" שלי.
מי רוצה להחשף?
אבל מסתבר שאפשר לכתוב גם מבלי להחשף.
איזה אדיוט! מה שכתבתי למעלה זה בדיוק חשיפה ומה אני צריך את זה??!
כנראה שאני מעוניין להחשף מבלי להודות בכך. נו... גם זו דרך
והמדהים בכל זה הוא, שהברק לא היכה בי!!!

תנסו, הרי הברק לא מכה פעמיים

דוד אַלמן - אַלְמָן דָּוִד

הפינה הפחות רצינית

יֵאמֶר לזכות ממשלתנו הנוכחית - הם גורם רציני ברפורמה של הבדיחות הפוליטיות, למשל:-

בן-גביר, סמוטריץ וביבי עולים לראיון עם הקדוש ברוך הוא שואל אלוהים את בן גביר - "במה אתה מאמין?"
בן-גביר מעלה על נס את נפלאות מעשיו כשר בממשלה.
"בוא שב לידי כאן מימין" אומר לו אלוהים.
פונה אלוהים לסמוטריץ: "ואתה במה אתה מאמין?"
סמוטריץ מחרה מחזיק אחרי בן-גביר ונפלאות מעשיו.
"בוא שב לשמאלי" אומר לו הקדוש ברוך הוא
"ואתה" שואל אלוהים את ביבי "במה אתה מאמין?"
ביבי: "אני מאמין שאתה יושב בכסא שלי"

איך אומרים "דמוקרטיה" אצל אמסלם? - לא אומרים!!

המשמעותי ביותר בדמוקרטיה הוא שזה נותן לבוחר אפשרות נהדרת לעשות שטויות

זומנתי למשטרה על התחזות לשר בממשלה.
כל מה שעשיתי זה לשבת במשרד בלי לעשות דבר!!

בילדותי הסביר לי אבא שכל אחד יכול להיות ראש ממשלה.
היום - אני מאמין לו, וזה נותן לי סיוטים בלילה!!

"אל תגנוב, אל תשקר ואל תרמה!!"
למה? - כי הממשלה לא אוהבת תחרות!!

נו, בואו לפחות נפרגן לממשלה שלנו על חומר בידורי נהדר שכזה!

משלפוּחית המערכת

כפר הנשיא - חג המשק ה-75

המסיבה באמפי עברה את כל הציפיות!!
הבימאית שרה מרכוסון שברה את הבורסה הפעם!!
אין מקום אפילו בענן של גוגל לרשום את כל המשתתפים והתורמים על
הבמה ומאחורי הקלעים.

משום כך ועל שום כך ועוד שום עם קצת בצל.... הקמתי אתר.
האתר כולל את רוב מה שארע בערב הנהדר הזה.
(ויסלחו לי אנשי חידון המשק - נגמרו לי הבטריות במצלמה)

האתר נמצא בקישור:- <https://zig8kh.wixsite.com/kh-75>

הערב מחולק לסרטונים רבים כך שאין צורך לראות סרט אחד ארוך של
כמעט שעתיים!!

האתר מתאים גם לניידים אבל העלאת הסרטון עלול להמשך קצת

מקווה שתהנו לפחות כפי שאני נהנית

BBM1

דוד אָלמן - השם שמור במערכת
ΔΥΔ ρϣϣ - ϣϣϣϣϣ ϣϣϣϣϣ